

2. Chronika 30

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἀπέστειλεν εζεκιας ἐπὶ πάντα ισραηλ καὶ ιουδαν καὶ ἐπιστολὰς ἔγραψεν ἐπὶ τὸν εφραιμ καὶ μανασση ἐλθεῖν εἰς οἶκον κυρίου εἰς ιερουσαλημ ποιῆσαι τὸ φασεκ τῷ κυρίῳ θεῷ ισραηλ

2 καὶ ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία ἡ ἐν ιερουσαλημ ποιῆσαι τὸ φασεκ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ

3 οὐ γάρ ἡδυνάσθησαν αὐτὸ ποιῆσαι ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅτι οἱ ιερεῖς οὐχ ἡγνίσθησαν ἵκανοι καὶ ὁ λαός οὐ συνήχθη εἰς ιερουσαλημ

4 καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ ἐναντίον τῆς ἐκκλησίας

5 καὶ ἔστησαν λόγον διελθεῖν κήρυγμα ἐν παντὶ ισραηλ ἀπὸ βηρσαβεε ἔως δαν ἐλθόντας ποιῆσαι τὸ φασεκ κυρίῳ θεῷ ισραηλ ἐν ιερουσαλημ ὅτι πλῆθος οὐκ ἐποίησεν κατὰ τὴν γραφήν

6 καὶ ἐπορεύθησαν οἱ τρέχοντες σὺν ταῖς ἐπιστολαῖς παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων εἰς πάντα ισραηλ καὶ ιουδαν κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως λέγοντες υἱοὶ ισραηλ ἐπιστρέψατε πρὸς θεὸν αβρααμ καὶ ισαακ καὶ ισραηλ καὶ ἐπιστρέψει τοὺς ἀνασεσωσμένους τοὺς καταλειφθέντας ἀπὸ χειρὸς βασιλέως ασσουρ

7 καὶ μὴ γίνεσθε καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν οἱ ἀπέστησαν ἀπὸ κυρίου θεοῦ πατέρων αὐτῶν καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς ἐρήμωσιν καθὼς ὑμεῖς ὄρατε

8 καὶ νῦν μὴ σκληρύνητε τοὺς τραχήλους ὑμῶν δότε δόξαν κυρίῳ τῷ θεῷ καὶ εἰσέλθατε εἰς τὸ ἀγίασμα αὐτοῦ ὃ ἡγίασεν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ δουλεύσατε τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν καὶ ἀποστρέψει ἀφ' ὑμῶν θυμὸν ὄργης

9 ὅτι ἐν τῷ ἐπιστρέψειν ὑμᾶς πρὸς κύριον οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἔσονται ἐν οἰκτίρμοῖς ἔναντι πάντων τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτούς καὶ ἀποστρέψει εἰς τὴν γῆν ταύτην ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν ἐὰν ἐπιστρέψωμεν πρὸς αὐτόν

10 καὶ ἦσαν οἱ τρέχοντες διαπορευόμενοι πόλιν ἐκ πόλεως ἐν τῷ ὅρει εφραιμ καὶ μανασση καὶ ἔως ζαβουλῶν καὶ ἐγένοντο ὡς καταγελῶντες αὐτῶν καὶ καταμωκώμενοι

11 ἀλλὰ ἄνθρωποι ασηρ καὶ ἀπὸ μανασση καὶ ἀπὸ ζαβουλῶν ἐνετράπησαν καὶ ἥλθον εἰς ιερουσαλημ

12 καὶ ἐν ιουδα ἐγένετο χεὶρ κυρίου δοῦναι αὐτοῖς καρδίαν μίαν ἐλθεῖν τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων ἐν λόγῳ κυρίου

13 καὶ συνήχθησαν εἰς ιερουσαλημ λαὸς πολὺς τοῦ ποιῆσαι τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐκκλησίᾳ πολλὴ σφόδρα

14 καὶ ἀνέστησαν καὶ καθεῖλαν τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐν ιερουσαλημ καὶ πάντα ἐν οἷς ἐθυμιῶσαν τοῖς ψευδέσιν κατέσπασαν καὶ ἔρριψαν εἰς τὸν χειμάρρουν κεδρῶν

15 καὶ ἔθυσαν τὸ φασεκ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου καὶ οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ λευῖται ἐνετράπησαν καὶ ἡγνίσθησαν καὶ εἰσήνεγκαν ὀλοκαυτώματα εἰς οἶκον κυρίου

16 καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτῶν κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν κατὰ τὴν ἐντολὴν μωνοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ οἱ Ἱερεῖς ἐδέχοντο τὰ αἷματα ἐκ χειρὸς τῶν λευιτῶν

17 ὅτι πλῆθος τῆς ἐκκλησίας οὐχ ἡγνίσθη καὶ οἱ λευῖται ἦσαν τοῦ θύειν τὸ φασεκ παντὶ τῷ μὴ δυναμένῳ ἀγνισθῆναι τῷ κυρίῳ

18 ὅτι τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ ἀπὸ εφραιμ καὶ μανασση καὶ ισσαχαρ καὶ ζαβουλων οὐχ ἡγνίσθησαν ἀλλὰ ἔφαγον τὸ φασεκ παρὰ τὴν γραφήν καὶ προσηύξατο εζεκιας περὶ αὐτῶν λέγων κύριος ὁ ἀγαθός ἔξιλασάσθω ὑπὲρ

19 πάσης καρδίας κατευθυνούσης ἐκξητῆσαι κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ οὐ κατὰ τὴν ἀγνείαν τῶν ἀγίων

20 καὶ ἐπήκουσεν κύριος τῷ εζεκια καὶ ίάσατο τὸν λαόν

21 καὶ ἐποίησαν οἱ νίοὶ ισραηλ οἱ εύρεθέντες ἐν ιερουσαλημ τὴν ἐօρτὴν τῶν ἀζύμων ἐπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ καὶ καθυμινοῦντες τῷ κυρίῳ ἡμέραν καθ' ἡμέραν καὶ οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ λευῖται ἐν ὄργάνοις τῷ κυρίῳ

22 καὶ ἐλάλησεν εζεκιας ἐπὶ πᾶσαν καρδίαν τῶν λευιτῶν καὶ τῶν συνιόντων σύνεσιν ἀγαθὴν τῷ κυρίῳ καὶ συνετέλεσαν τὴν ἐօρτὴν τῶν ἀζύμων ἐπτὰ ἡμέρας θύοντες θυσίας σωτηρίου καὶ ἔξιμοι λογούμενοι τῷ κυρίῳ θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν

23 καὶ ἐβούλευσατο ἡ ἐκκλησίᾳ ἄμα ποιῆσαι ἐπτὰ ἡμέρας ἅλλας καὶ ἐποίησαν ἐπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ

24 ὅτι εζεκιας ἀπήρξατο τῷ ιουδα τῇ ἐκκλησίᾳ μόσχους χιλίους καὶ ἐπτακισχίλια πρόβατα καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπήρξαντο τῷ λαῷ μόσχους χιλίους καὶ πρόβατα δέκα χιλιάδας καὶ τὰ ἄγια τῶν ιερέων εἰς πλῆθος

25 καὶ ηὐφράνθη πᾶσα ἡ ἐκκλησία οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ λευῖται καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία ιουδα καὶ οἱ εύρεθέντες ἐξ ισραηλ καὶ οἱ προσήλυτοι οἱ ἐλθόντες ἀπὸ γῆς ισραηλ καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν ιουδα

26 καὶ ἐγένετο εὐφροσύνη μεγάλη ἐν ιερουσαλημ ἀπὸ ἡμερῶν σαλωμῶν νίοῦ δαυιδ βασιλέως ισραηλ οὐκ ἐγένετο τοιαύτη ἐօρτὴ ἐν ιερουσαλημ

27 καὶ ἀνέστησαν οἱ Ἱερεῖς οἱ λευῖται καὶ ηὐλόγησαν τὸν λαόν καὶ ἐπηκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν καὶ ἤλθεν ἡ προσευχὴ αὐτῶν εἰς τὸ κατοικητήριον τὸ ἄγιον αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν